

A KADA TE TO VIDJESMO...

Krist Kralj, A

U povijesti čovječanstva bilo je puno bogotražitelja. Žudjeli su za Bogom i htjeli su ga dosegnuti; tko svojom dugotrajnom molitvom, tko iscrpljujućim postovima, tko mukotrpnim hodočašćima... Neki drugi su put do Boga vidjeli u razmišljanju i umovanju, u istraživanju starih mudraca. Naravno, puno je putova do Boga i Bog svakoga vodi na svoj način.

Danas nam, međutim, Božja riječ pokazuje najsigurniji, najjednostavniji i – u biti – najlakši put do Boga. Naime, *put do Boga put je do čovjeka*. Jednostavno, čovjek je stvoren na sliku Božju, a Kristovim otkupiteljskim djelom čovjek je postao dio božanske obitelji, postao je dionikom božanske naravi Isusa Krista. Najsigurniji put do Boga jest put prema čovjeku. Na koji način to shvatiti?

U današnjoj potresnoj prispodobi Isus to jednostavno tumači. Što će nas to Kralj pitati na koncu svijeta? Koliko smo Očenaša izmolili? Koliko smo misa “odslušali”? U koliko smo marijanskih svetišta hodočastili? Kojih smo katoličkih udruga bili članovi? Hoće li nas pitati jesmo li bili redovnici, svećenici, biskupi, jesmo li dobili papinsko odlikovanje? Ili će možda biti važno tko nam je bio otac, a tko majka, koje smo škole završili?

Ništa od toga. Ničim ga ne možemo podmititi. Kralj, Krist Gospodin, ima samo jednu “slabost”, smo jednu “slabu točku”: ljubav prema potrebitu čovjeku. Pitat će nas, jesmo li gladna nahranili (ne pitajući se kako to da nema što jesti), jesmo li gologa odjenuli (bez obzira na to kako se doveo u to stanje). Pitat će nas kako smo se postavili prema utamničniku, bolesniku... Pitat će nas jesmo li znali praštati, jesmo li svojim bližnjima doista bili bližnji. Zašto je to tako važno? Apostol ljubavi, Ivan Evanđelista daje jednostavno i točno tumačenje: *“Rekne li tko: ‘Ljubim Boga’, a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti”* (1 Iv 4,20).

To su oduvijek shvaćali pravi Božji velikani. Evo, od samih početaka. Pavao je propovijedao Krista raspetog i uskrslog, ali se uvijek “sjećao siromaha”. Na nedjeljnim je euharistijskim sastancima prikupljao milodare za vjernike u Judeji pogođene glađu. U vrijeme progonstva đakon je Lovro u Rimu skrbio za siromahe. Mnoge redovničke zajednice posvetile su se upravi brizi za siromašne, bolesne, neuke, za siročad i napuštene. I to ne zbog toga – kako to neki protivnici vjere misle – da bi pridobili nove sljedbenike, nego jednostavno iz ljubavi prema čovjeku. Sve drugo u vjerni može biti dobro i važno. Međutim, djelatna ljubav prema bližnjemu je bitna.

Tako i ti i ja. Koji puta sam u dvojbi što učiniti. Čineći dobro sigurno nećemo pogriješiti. Ne mogu a da ne navedem nadahnute riječi sv. Vinka Paulskog:

“Služenju siromasima treba dati prednost pred svime i valja ga bez odlaganja izvršavati. Ako treba u vrijeme molitve odnijeti potrebnome lijek ili pomoć, mirne duše pođite k njemu, a to što treba obaviti prinesite Bogu kao da ste prisustvovali molitvi. Neka vas ne mori tjeskoba u misli niti pomisao na grijeh zbog toga što ste propustili molitvu poradi služenja siromasima. Ne zanemarujemo naime Boga ako se radi Boga od njega

*udaljimo, to jest, ako propustimo jedno djelo Božje da bismo na taj način izvršili drugo.*¹

Blago nama, budemo li tako i činili. Eto Kraljevstva Božjeg na zemlji u kojem već sada u potpunosti vlada Krist Gospodin.

Zvonko Pažin

---

¹ Časoslov 4, 1092.